

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Compendium Totius Tractatus De S. Matrimonij
Sacramento R. P. Thomæ Sanches E Soc. Iesv**

Sánchez, Tomás

Coloniæ Agrippinæ, 1624

27. Consuetudo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41559

7 Consensus, quò aliqui ex errore putantes, validum fuisse matrimonium prius, illud ratificant, non sufficit, etiam si illi conscij ratificent adhuc, *lib. 2. disp. 34. n. 1. 2. & 3.*

Constitutio.

1 Constitutio est odiosa illa, quæ intendit principaliter odium alicuius, & est favorabilis illa, quæ continet favorem, licet secundariò redundet in damnum alterius. Quod intelligitur quãdo odium à favore distingui nequit. Quando verò potest commodè distingui, extendenda quoad favorem, restringenda quoad odium, *lib. 1. disp. 1. num. 4.*

2 Pontifex potest constitutiones suas revocare, non solum quoad effectus iure humano in eis in posterum incurredos, efficiens ut non incurrantur, sed etiam quoad iam incurros, abolendo illos, ac si ea constitutio edita nunquam fuisset, *lib. 8. disp. 7. nu. 4.*

3 Constitutio lata in favorem animarum ad evitandum peccatum, siue odiosa, siue favorabilis, est amplianda, *lib. 7. disp. 9. num. 8.*

4 Constitutio limitans, vel corrigens mensuram, censetur corrigere, vel limitare rem mensam, quando est eadem ratio, *lib. 7. disp. 10. n. 10.*

5 Constitutio declarans aliam, recipit omnes interpretationes, quas declarata recipit, *lib. 7. disp. 46. n. 21.*

Consuetudo.

1. Binus actus consuetudinem inducit, *lib. 4. disp.*

4. *disp.* 1. n. 22. Et vt consuetudo deroget legi circa sacramentalia, non indiget scientia Principis, *lib.* 7. *disp.* 82. n. 18. 19 & 20. Nec consuetudo potest efficere licitam pluralitatem vxorum, *lib.* 7. *disp.* 80. nu. 10.

2 Consuetudo nullas vires obtinet ad dissoluendum matrimonium legitimum, potest tamen impedire ad tēpus, & efficere, vt ad tēpus separetur in pœnā, eo quòd aduersus prohibitionem initum sit. Item potest, quā lo est approbata à Papa, inducere impedimenta dirimentia, & inducta iure canonico absolere, *lib.* 7. *disp.* 4. à nu. 1. vsque ad 4.

3 Consuetudo legitimè præscripta, ac rationi consona vires habet inducendi nouum impedimentum dirimens, etiā Papā ignorāte, dummodo sit mixta clericorum, & laicorum. Item habet vires abolendi aliquod impedimentum dirimens efficiendo habiles, qui erant inhabiles. Illa dicitur consuetudo non rationi consona, quæ refragatur iuri diuino & naturali, *lib.* 7. *disp.* 4. à n. 11. vsque ad 14.

4 Consuetudo probatur, quando vnus Doctor excellens eā esse asserit. Vt Nauarrus, qui varias regiones longè inter se distitas peragravit, ac centesimum vitæ suæ annum compleuit, semper studijs intentissimè vacans, ac vndiq; circa consciētiae quæstiones consultus, & Romę tandē diu moratus est, quo ex vniuersis orbis partibus dissoluēdæ qu. hæ defernantur. Et quando affirmat talis Doct. se in tanta a-

rate, nec vidisse, nec audisse, benè probatur talis consuetudo, *lib. 7. disp. 17. n. 8.*

5 Consuetudo obtinens, liberum esse seruum, qui ducit ancillam, valet etiam quoad alienigenam contrahentem, ubi viget consuetudo. Secus, si ignorans consuetudinem contraxit, *lib. 7. disp. 21. nu. 4.*

Consulere.

1 Consulere minus malum, gratiâ vitandi maioris, quando aliter evitari nequit, licitum est etiam, & persuadere, & opem ferre sine obligatione restitutionis, licet ad utrumque non sit determinatus, proponendo illi minus malum. Nunquam tamen est licitum offerre complicem, cum quo admittendum. Et requiritur, quod omnino ad maius sit determinatus. Non tamen est necessarium exprimere eam conditionem, (si maius malum facturus es.) Et non solum privato licitum est consulere alteri minus malum ad vitandum maius, sed etiam parentibus, confessoribus, & iudicibus, quando aliter non possunt impedire. Et hi potentes impedire aliam viam utrumque damnum, tenentur restituere minus consulentes, *lib. 7. disp. 11. à nu. 14. vsque ad 23.*

3 Quando maius, vel minus damnum non est eidem personæ, sed diuersis inferendum, non licet consulere minus damnum inferri vni, ad vitandum, ne maius inferatur alteri, nisi ad ambos determinatus esset, & damnum vnius est modicum, alterius vero magnum, vt

vnus